

ver fusioneringen så væsentlig billigere, og dels, hvad der er vigtigere, betyder det jo, at man ikke griber ind i eksisterende samarbejds mønstre mellem forskerne. Så det er jeg meget interesseret i at høre.

Men under alle omstændigheder er det jo meningsløst at sige, at fusioner ikke koster penge. Det kan jo ikke undgås, at der bliver udgifter af det her. Der synes jeg egentlig godt man så kunne tage og være lidt konstruktiv.

Problemet er, som det er i dag, at universiteterne jo ikke har en krone. Samtidig med universitetsreformen blev der indført et mærkeligt nyt selvejerbegreb. Jeg har aldrig forstået en dyt af det, men det er noget med, at universiteterne ejer sig selv, og de ejer overhovedet ingenting. Jeg synes, man skulle tage alvorligt at overveje at arbejde hen imod, at DTU-modellen bliver udvidet til hele universitetsverdenen, sådan at universiteterne overtager deres egne bygninger til halvdelen af vurderingsprisen.

I DTU, som selv ejer sine bygninger, har staten en pant på 1,7 mia. kr. Resten er friværddi, som universitetet så kan belåne. Det ville betyde, at universiteterne på den måde, uden helt at skulle komme rendende med hatten i hånden til Finansudvalget, selv kunne finansiere de fusionsomkostninger, der bliver, plus senere hen andre omkostninger.

Kl. 11.25

I det hele taget ville det være utroligt nyttigt, hvis man gav universiteterne lidt mere frihed, både med hensyn til deres indhold, forskning og uddannelse og med hensyn til økonomi. Jeg synes, det er mærkeligt.

Vi stemte imod universitetsloven; vi kunne ikke lide de der bestyrelser med eksternt flertal. Men det er jo fortid nu, og nu vil vi faktisk sige til ministeren og til alle andre: Nu er bestyrelserne der, hvorfor så ikke tage at bruge dem, hvorfor ikke give dem ansvar både for indholdet og for det økonomiske, sådan at alting ikke skal detalystyres fra Bredgade?

Der har i den sidste tid været en debat på grundlag af en undersøgelse, der viser, at universitetslektorerne synes, at forskningsfriheden er gået ned med den nye universitetslov. De synes, at deres forskning er for meget styret af eksperterne finansieringskilder. Nu skal man selvfølgelig tage sådan nogle undersøgelser med et gran salt, og spørgsmålet er også meget præget af: »Oplever du det sådan og sådan, oplever du det ... ?«, altså at det måske mere er fornemmelse, end det er kendsgerninger. Men der ligger

helt klart en kritik i det der, som man bør tage alvorligt. Vi havde sagt det.

Det er fuldstændig klart at se, hvis man læser universitetsloven, at den nedsætter forskningsfriheden. Det kan man se. Man behøver ikke at have nogen fantasi for at se, at det vil gå sådan, og det hjælper ikke, at hr. Torsten Schack Pedersen siger: Der står selv i universitetsloven, at forskningsfriheden skal bevares. Jamen altså, det er jo fuldstændig ... det kan man jo bare skrive. Men det er klart, at når bestyrelsen skal lægge en universitetsstrategi og råderummet for den enkelte forsker eller det enkelte forskerteam bliver mere og mere dæmmet ind af institutbestyrere osv., så der ikke bliver noget tilbage til forskeren, ja, så går det ud over universitetsfriheden.

Jeg synes, man nu skulle foretage en virkelig alvorlig evaluering af den lov, hvor man starter med at spørge universitetsrektorerne, hvordan de vurderer situation, om de har et bud på, hvordan man kunne rette op på de her ting, og hvor ministeren så inviterede ordførerne til at komme. Vi er ikke med i forligskredsen, skal jeg sige, men jeg vil på forhånd sige, at hvis vi får en invitation af ministeren til at komme alligevel, så vil vi da bestemt være glade for det.

Jeg tror egentlig ikke, jeg har mere. Nej, det har jeg ikke.

Formanden:

Tiden er også gået så godt og vel.

Så er der en kort bemærkning til hr. Jesper Langballe fra fru Charlotte Fischer.

(Kort bemærkning).

Charlotte Fischer (RV):

Jeg oplever jo, at Dansk Folkeparti og vi på mange måder deler principper, når det gælder forskning og universiteter. Vi er optaget af forskningsfrihed, og det vil også sige, at der er en vis armslængde mellem politikerne og den forskning, der bliver udøvet.

Nu bragte hr. Jesper Langballe selv lige før det initiativ på banen, som Dansk Folkeparti har presset igennem i forbindelse med finansloven, nemlig et nyt center for forskning i islamisme, som nu – jeg havde nær sagt: med vold og magt – skal ligge under forsvarsministeren.

Jeg forstår slet ikke, at et parti, der kæmper for forskningsfrihed, kan tvinge sådan en ordning igennem, og jeg vil gerne spørge hr. Jesper Langballe: Hvad er den gode begrundelse for, at man ikke bruger forskningsrådssystemet? Vi har